

اقتصاد سبز

بانوان روستایی و توانمندسازی برای توسعه پایدار

● **فاطمه باسیان** کارشناس انرژی

● بانوان روستایی نقشی کلیدی در حمایت از خانواده و جوامع خود در دستیابی به امنیت غذایی و تغذیه، تولید درآمد و بهبود معیشت روستایی و رفاه عمومی دارند. آنان به کشاورزی و صنایع روستایی کمک کرده و در اقتصاد محلی و جهانی سهم دارند.

بانوان روستایی وظایف و نقش‌های مختلف و متعددی بر عهده دارد؛ همسر، مادر، تولیدکننده محصولات زراعی و باغی، شرکت در فعالیت‌های دامداری، کاشت، داشت، برداشت، فناوری، بازاریابی و تهیه خوراک و غذا، کار برای دریافت دستمزد و صیانت و حفاظت از منابع طبیعی و محیط زیست از جمله فعالیت‌های آنان است؛ به طوری که به اهداف توسعه هزاره دست یابند. با این حال، هر روز در سراسر جهان، بانوان روستایی با محدودیت‌های ساختاری مختلفی مواجه می‌شوند که مانع از بهره‌مندی کامل آنان از حقوق بشر شده و از تلاش‌های آنها برای بهبود زندگی خود و خانواده و اطرافیان جلوگیری می‌شود. بانوان روستایی ۲۵ درصد از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند و در کشورهای در حال توسعه ۴۳ درصد از نیروی کار کشاورزی را تأمین می‌کنند که بیشتر مواد غذایی جهان را تولید می‌کند.

شواهد نشان می‌دهد اگر این بانوان دسترسی مشابهی همانند مردان به منابع تولیدی داشتند، می‌توانستند حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد عملکرد مزارع و حدود ۲.۵ تا ۴ درصد تولیدات کشاورزی را در کشورهای در حال توسعه افزایش داده و باعث کاهش تعداد مردم گرسنه جهان بین ۱۲ تا ۱۷ درصد شوند. برای همین جای تعجب نیست که دبیر کل سازمان ملل، بانوان روستایی را ستون فقرات جوامع روستایی دانسته، جایی که می‌گوید: «بانوان در بسیاری از خانوارها مسئولیت اصلی امنیت غذایی، فرصت‌های آموزشی و مراقبت‌های بهداشتی را بر عهده دارند».

مدیرکل سازمان ملل متحد در روز «بانوی روستایی» در سال ۲۰۱۶ بیان کرد که بانوان کشاورز روستایی می‌توانند باعث تغییر در تولید غذا و مصرف مواد غذایی شوند تا زمین و منابع به طور مؤثر و پایدار مورد استفاده قرار گیرند. برای این منظور آنان نیازمند سیاست‌ها و سرمایه‌گذاری‌هایی هستند که باعث مشارکت فعال آنان در تصمیم‌گیری شده و دسترسی آنان را به روش‌های کشاورزی و مقاوم در برابر تغییرات آب و هوا تسهیل می‌کند («سازمان ملل»). برای این منظور صاحب‌نظران توسعه روستایی بر این باورند که شناخت توانمندی‌ها و مهارت‌های بانوان روستایی و هدایت استعدادهای آنان می‌تواند در بهره‌برداری از ظرفیت‌های این قشر عظیم اجتماعی مؤثر واقع شود، به عبارتی توجه به توانمندسازی آنان، به معنای کلی، توانمندسازی آزادی انتخاب و عمل فرد و افزایش اقتدار و کنترل وی بر منابع و تصمیماتی است که زندگی او را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

هرچقدر افراد قدرت انتخاب بیشتری داشته باشند، کنترل بیشتری بر زندگی خود خواهند داشت. به عنوان مثال، انتخاب‌های افراد فقیر به میزان زیادی به دنبال نداشتن دارایی و ناتوانی در مذاکره با مؤسسات رسمی و غیررسمی محدود است. توانمندسازی فرایندی است تدریجی که در آن با ارتقای مهارت، آگاهی، ایجاد باور و اعتمادسازی می‌توان از ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های بالقوه فرد برای رسیدن به اهداف توسعه‌ای بهره جست. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، راهبردهایی برای رفع موانع مشارکت عملی بانوان روستایی در توسعه پایدار اتخاذ شده است.

توانمندسازی بانوان روستایی یکی از همین راهبردهاست که تنها به مفهوم بهره‌مندی بانوان از مزایا و نتایج برنامه‌های توسعه نیست، بلکه مستلزم مشارکت فعال آنها در اجرای برنامه‌ها و طرح‌های توسعه است. یکی از اقداماتی که کشورهای مختلف جهان برای مشارکت فعال بانوان روستایی در توسعه پایدار به کار گرفته‌اند، مشارکت بیشتر بانوان روستایی در مراکز و مجالس تصمیم‌سازی است.

تحقیقات نشان می‌دهد بانوان نگرانی بیشتری برای محیط زیست داشته و از این رو بیشتر به دنبال سیاست‌های حمایت از محیط زیست هستند و در انتخابات نیز به رهبرانی که بر این شعارها متمرکز باشند بیشتر تمایل نشان می‌دهند. شواهد تحقیقاتی که ۲۵ کشور توسعه‌یافته و ۶۵ کشور در حال توسعه نشان می‌دهد کشورهای که در پارلمان آنها تعداد بانوان بیشتر باشد، احتمال بیشتری وجود دارد که لویاح پیشنهادی محیط زیست بین‌المللی و معاهدات مرتبط با آن تصویب شود.

پارس جنوبی، قطب اقتصادی ایران، در هر فاز سهم یک درصدی در رشد اقتصادی کشور را به دوش می‌کشد. این منطقه که به‌شدت در اقتصاد ایران و به‌ویژه در صنعت نفت اهمیت دارد، این‌روزها به گفته محمد مشکین‌فام، مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس، وضعیت خوبی را پشت سر می‌گذارد و با تولید روزانه ۵۵۵ میلیون مترمکعب، نیاز گاز را در کشور برطرف می‌کند. مشکین‌فام معتقد است شرکت نفت و گاز پارس توانایی آن را دارد که در راستای تولید بیشتر گاز و همین‌طور نفت از لایه نفتی گام بردارد، البته درصورتی‌که شبکه چین چیزی را طلب کند. او می‌گوید: «اگر تقاضا به صورت صادرات یا مصرف داخلی در حدی باشد که بخواهد تولید را بالاتر از حد حال حاضر افزایش دهیم، می‌توانیم این کار را انجام دهیم». این مقام مسئول همچنین از عملکرد مناسب شریک فرانسوی در فاز ۱۱ نیز خبر می‌دهد. مشکین‌فام می‌گوید: «پیش‌رفتی که در شش ماه گذشته از سوی این شرکت توتال شاهد بودیم، نسبت به عملکرد این شرکت در فازهای ۲ و ۳ بهتر است و در مقایسه با بقیه پیمانکاران مثل ایل و...، در فاز ۱۱ عملکرد بهتری داشته‌اند، به گفته او، اکنون پاکات مناقصات نهایی شده و منتظر نتیجه ارزیابی توتال هستیم. مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس همچنین خبر از نهایی‌شدن مذاکرات در لایه نفتی با شرکت اندام‌کی مرسک می‌دهد که منتظر جمع‌بندی نهایی برای اعلام رسمی است. این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

طرح‌های توسعه‌ای شرکت نفت و گاز پارس در چه مرحله‌ای قرار دارد؟

درباره پارس جنوبی به عبدالله وضعیت مناسبی داریم و درحال‌حاضر در روز تولیدمان ۵۵۵ میلیون مترمکعب است که تا ۵۷۰ میلیون مترمکعب هم می‌تواند افزایش پیدا کند، اما تولید را متناسب با مصرف به توازن می‌رسانیم تا شبکه دچار مشکل نشود. در مجموع ۱۳ پالایشگاه داریم که هشت پالایشگاه در منطقه عسلویه و پنج پالایشگاه در منطقه کنگان است. هشت پالایشگاه عسلویه کاملاً در مدار تولید هستند. از مجموع پنج پالایشگاه کنگان، دو پالایشگاه در فازهای ۱۱ و ۱۹ در مدار بوده و ظرفیت کامل در حال تولیدند. دو پالایشگاه فاز ۱۳ و ۲۴، ۲۲ تا پایان سال اولین ردیف عملیاتی‌اش محقق می‌شود و در سال ۹۷ به‌طور کامل وارد مدار می‌شود. همچنین پالایشگاه ۱۴ داریم که بهره‌برداری آن به سال ۹۸ موکول خواهد شد.

بهر بخش دریا چه خواهید کرد؟

در بخش دریا، در مجموع ۲۷ سکو داریم که ۲۵ سکو تولیدی هستند؛ به این معنا که سکوای سرچاهی و دو سکوای مسکونی و تولیدی که ۲۷ سکو در مدار است و ۱۲ سکو دیگر به‌جز فاز ۱۱ باقی می‌ماند. از ۱۲ سکو، ۱۰ سکو در یارد صدرات و دو سکو در یارد اریلیکو که یکی از آنها به‌تازگی نصب شده است. عملاً ۱۱سکو دیگر در حال ساخت است که امید داریم پیش از سال شرکت صدرا که اکنون پیشرفت بالای ۹۰درصد دارند، تا اواسط بهار نصب شوند. می‌ماند پنج سکوای دیگر که تا اواخر سال ۹۷ به اتمام رسیده و نصب خواهند شد. به بیان دیگر، در مجموع ۴۰ سکو خواهد بود که ۲۷ سکو در مدار است و ۱۱ سکو در مرحله ساخت و یکی هم نصب شده و در حال راه‌اندازی است.

طرح همکاری با شرکای خارجی در مرحله توسعه در چه مرحله‌ای هستیم؟

برای توسعه مرسوم و قراردادی‌مان که شبیه فازهای قبلی است، به شرکت‌های خارجی نیازی نداریم و دنبال هم نمی‌کنیم. ولی موارد خاص هست مثل تقویت فشار و لایه نفتی که تکنولوژی‌اش را فعلاً در کشور نداریم و نیاز است حتما با پیمانکاران خارجی مذاکره و دنبال شود؛ یعنی نوع کار است که دیکته می‌کند یا چه پیمانکاری باید صحبت کنیم. اگر شاهد بودید با توتال مذاکره کردیم، به این دلیل بوده که برنامه تقویت فشار و سکوهای تقویت فشار پارس جنوبی کلید خورده و باید حتما این تکنولوژی را داشته باشیم و به‌عنوان اولین طرح فاز جنوبی (فاز۱۱) که بحث تقویت فشار در آن مطرح است، اسارت کار را با توتال زدیم. بحث‌های سرمایه‌گذاری، اولویت دوم است. تکنولوژی اولویت اول است که اگر در کشورمان باشد، مطمئناً به سمت پیمانکاران داخلی خواهیم رفت، اما اگر نباشد مجبوریم سراغ سرمایه‌گذاران خارجی برویم؛ زیرا

عایداتش درخور توجه است. هرچند این تکنولوژی که منتقل شود، در فازهای دیگر از آن استفاده خواهد شد. برای پارس جنوبی در فاز۱۱ قرار است توتال برای ما یک سسکوی تقویت فشار اجرا کند که از آن الگوبرداری خواهد شد و برای بقیه فازها که نیاز به تقویت فشار خواهند داشت، از پیمانکاران ایرانی استفاده خواهیم کرد. برای لایه نفتی نیز این موضوع حاکم است.

حرف‌وحديث‌هایی بر سر قرارداد توتال پیش آمده و اظهارنظرهایی درباره فشار تزامپ و عقب‌نشینی توتال برای همکاری با ایران شنیده می‌شود. قرارداد با توتال در چه مرحله‌ای است؟

فاز ۱۱ پارس جنوبی از بقیه طرح‌ها که در این اشل از کار در گذشته داشتیم، وضعیت بهتری دارد. با توتال در فاز دو و سه هم کار کردیم. پیش‌رفتی که در شش ماه گذشته از سوی این شرکت فرانسوی شاهد بودیم، نسبت به عملکرد این شرکت در فازهای دو و سه بهتر است و درمقایسه‌با بقیه پیمانکاران مثل ائی و...، در فاز ۱۱ عملکرد بهتری داشتند. طبیعی است که در پروژه‌ها ابتدا کندی را شاهد هستیم، چون باید طراحی‌ها انجام شود و زمان‌بر است. مناقصات باید برگزار شود که این مرحله را اکنون گذرانده‌ایم؛ طراحی را انجام داده‌ایم، مناقصات را برگزار کرده‌ایم، پاکات مالی را باز کرده‌ایم و کمترین قیمت‌ها مشخص شده است. اکنون هم توتال در مرحله ارزیابی پاکات است، چون بالاخره باید با یک پیمانکار دو سه سال کار کند، به همین دلیل با دقت مسائالش را با پیمانکار ذی‌ربط حل‌وفصل می‌کند و براساس پیشنهاد ایران تصمیم می‌گیرد. اکنون پاکات مناقصات نهایی شده و منتظر نتیجه ارزیابی توتال هستیم.

طرح سازندگان که صحبت می‌کنم اعلام می‌کنند که توتال گواهی‌نامه بین‌المللی می‌خواهد و آنها به سبب استمرار مشکلات دوران تحریم، این امکان را ندارند. در این زمینه وارد مذاکره شده‌اید؟

بله، در این زمینه مسائل را دنبال می‌کنیم اما پروژه مثل یک هرم است. مسائل کلان را در باید در ابتدا حل کنیم و سپس مسائل جزئی‌تر که در بخش تفصیلی کار پیش می‌آید، به سازندگان داخلی برمی‌گردد. قرار نیست توتال به جز موارد خاص با سازنده داخلی قرارداد ببندد. الباقی کار به دست پیمانکارانی خواهد بود که عمدتاً هم ایرانی هستند. در مناقصاتی که صحبت کرده‌ام و تعیین‌تکلیف شده، بیش از ۹۰درصد پیمانکاران ایرانی هستند.

چند پیمانکار هستند؟

چهار یکجای اصلی داریم که پیمانکار ایرانی هستند. خط لوله و نصب سکو، اسامی‌شان هنوز تعیین نشده است، اما در کشایات، کمترین قیمت‌ها مربوط به پیمانکاران ایرانی بود که نتیجه بررسی آنها تا یک ماه آینده مشخص خواهد شد. با اینکه این مسئله را بارها اعلام کرده‌ایم، اما هنوز برای سازندگان داخلی جا نرفته‌اند. قرار نیست شرکت توتال با سازندگان داخلی و خارجی قرارداد ببندد. پیمانکاران EPC هستند که با آنها قرارداد خواهند بست. در نتیجه سازندگان نباید نگران این بحث باشند. باید منتظر باشند که وضعیت پیمانکاران EPC مشخص شود. حتی تابستان امسال توتالی جلسه‌ای توجیهی برای سازندگان و پیمانکاران ایرانی گذاشت که آنجا سازندگان ایرانی گفتند ما یکسری گواهی‌نامه‌های بین‌المللی مثل EPI که مختص آمریکاست و به

مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس در گفت‌وگو با «شرق» خبر می‌دهد

مرسک به‌زودی به لایه نفتی می‌آید

ایرانی‌ها اعطا نمی‌شود) را نداریم و توتال اعلام کرد اگر شرایط استاندارد را داشته باشند، آنها را خواهد پذیرفت. بنابراین مقرر شد با نظارت توتال، تست‌های منطق با استانداردهای آن گواهی‌نامه انجام شود و در صورت داشتن این استانداردها، امکان همکاری برقرار می‌شود و اسامی آنها در فهرست سازندگان مورد تأیید برای بهره‌گیری از سوی پیمانکاران اجرایی اقرار خواهد گرفت. بنابراین این موضوع تابستان حل شد. مگر اینکه شرکتی صلاحیت نداشته باشد یا نتواند طبق استاندارد، تجهیزات صادرات کرد در این صورت نته‌ها توتال، بلکه ما هم از این سازنده، امکان استفاده نداریم. اگر استاندارد را رعایت کنند و فقط گواهی‌نامه را نتوانند بگیرند که مشکلی نیست.

طرحداشت از لایه نفتی، یکی از چالش‌ها در پارس جنوبی است، زیرا تکنولوژی پیچیده‌ای را می‌طلبد. مذاکره ایران با مرسک بر سر این موضوع، به کجا رسید؟

درباره لایه نفتی مذاکراتی طولانی با شرکت مرسک داشتیم که تکنولوژی تولید از میادین شبیه لایه نفتی پارس جنوبی را داشته و توانمندی‌اش برای ما محرز شده است. شرکت‌های بین‌المللی دیگری که بتوانند مثل این شرکت در میدان کار کنند، کم هستند و حتی شرکت توتال که اکنون هم در قطر فعال شده است، این توانمندی را ندارد. برداشت از لایه نفتی، تکنولوژی خاصی و منحصربه‌فردی می‌طلبد. در مذاکره با شرکت مرسک پیشرفت خوبی داشته‌ایم و مذاکراتمان به جاهای خوبی رسیده و به‌زودی خبرهای خوبی خواهیم داشت. می‌شود گفت مسائل فنی‌مان و بخشی از مسائل قراردادی‌مان با این شرکت نهایی شده و مسائل جزئی باقی مانده است که دو طرف باید جمع‌بندی کنند. در ابتدای کار، قطعاً تفاهم‌نامه امضا خواهیم کرد و سرانجام همانند توتال، به سمت قرارداد خواهیم رفت.

طرح پارس جنوبی با قطر در حال رقابت هستیم. گفته می‌شد بعد از برجام تولید را بالا برده و تا حدودی به قطر نزدیک شده‌ایم. برای جبران عدم‌التفهی که در آن دوران داشتیم، چه کرده‌ایم؟

اینکه کاری کنیم که تولیدمان از قطر بالاتر برود، به نوعی جزء برنامه‌مان نیست. برنامه ما بر مبنای مصرف و تقاضاست و باید ببینیم پایین‌دست که عمده‌اش مصارف خانگی و شبکه است، چه میزان تقاضا دارد. براساس آن خودمان را آماده خواهیم کرد. مثلاً هزینه کنیم و سرمایه‌گذاری داشته باشیم و کل پارس جنوبی هم تا سال آینده آماده شود، اما پایین‌دست نیازی نداشته باشد که نمی‌شود. نمی‌توانیم گاز را فـلـر کنیم.

طرح می‌توانیم گاز ماراز را تقاضا را صادر کنیم!

بله، صادرات هم شرایط خاص خودش را دارد. وضعیت صادرات هم محدود است و باید بازاریابی شود. البته ربطی به ما ندارد. ما خودمان را با تقاضا و شبکه، تنظیم می‌کنیم. اگر شبکه بخواهد، می‌توانیم تولید کنیم. در واقع اگر تقاضا به‌صورت صادرات یا مصرف داخلی در حدی باشد که بخواهد تولید را بالاتر از حد حال حاضر افزایش دهیم، می‌توانیم این کار را انجام دهیم.

مذاکره با هندی‌ها بر سر میدان فرزاد B به کجا رسید؟

با هندی‌ها مذاکره طولانی داشتیم. مشکلی که هست، این است که آنها باید بتوانند از محل تولید گاز،

بازپرداخت سرمایه‌گذاری‌شان را داشته باشند. عمده مشکل ما در این بخش است. چون گاز فرزاد B خشک است و مثل پارس جنوبی میعاناتی به آن صورت ندارد و ۲۰ درصد هم ناخالصی دارد و گاز مرغوبی نیست. نه‌تنها شرکت هندی بلکه هر شرکت دیگری که باشد با این چالش مواجه می‌شود. برای بازپرداخت در فرزاد B با لکوی قراردادهای جدید نفتی مواجه هستیم.

در حال ریزی برای حل مشکل هستیم. اما عمده مسئله‌مان این است که عایداتی که بتواند بازپرداخت سرمایه‌گذاری پیمانکار را تأمین کند، وجود ندارد.

طرح هند برای ایران، شریکی استراتژیک است. آیا در سطح کلان به فکر حل این مشکل بوده‌ایم؟

درحال، تنها مشکل دو طرف بر سر عایدی این سرمایه‌گذاری است. آنها نمی‌توانند مطمئن شوند عایدات میدان، کفایت بازپرداخت سرمایه‌گذاری طرح را دارد. اگر بتوانیم این موضوع را حل کنیم مسئله‌مان با هندی‌ها حل خواهد شد.

طرح ممکن است در این فاز مذاکره از حد میدان گاز خارج شود. برای اینکه دو طرف در بحث عایدی، رضایت داشته باشند؟

در قراردادهای نفتی بازپرداخت سرمایه‌گذاری باید از محل میدان باشد و نمی‌توانیم میدان دیگری را درگیر کنیم. این بحث اصلاً قابل انجام نیست.

طرح منظور در سطح کلان کشوری است...

ما در این زمینه ورود نمی‌کنیم. ممکن است توجه اقتصادی به روش دیگر داشته باشد، اما اینکه از محل عایدات میدان گازی، هزینه سرمایه‌گذاری پیمانکار را بازپرداخت کنیم، امکان ندارد.

طرح این یعنی مذاکرات متوقف شده؟

خیر، در حال ریزی برای پیدکردن راه‌حل هستیم. به بحث ارتباط با پیمانکاران داخلی برگردیم. در سال‌های مختلف بیشترین فعالیتان با کدام پیمانکاران بوده و کدام بخش موفق‌تر عمل کرده‌اند؟

در پارس جنوبی می‌شود گفت تمام توان پیمانکاری داخلی را استفاده کرده‌ایم. خرداد سال ۸۹، یک‌شنبه ۲۵ میلارد دلار قرارداد در پنج طرح عمده داشتیم. می‌شود گفت در آن تاریخ هرکسی که حرفی برای گفتن داشت، به لحاظ کاری در پارس جنوبی درگیر شد و همه‌شان به نوعی با توجه به مشکلاتی که دارند کارشان را خوب انجام داده‌اند. به‌هرحال، هر چیز را باید در ظرف زمانی خودش سنجید. اگر شرایط تحریم و مشکلات دیگری مثل بالارفتن قیمت نفت و مشکلات بازار جهانی نبود، مطمئناً پیمانکاران ما عملکرد بهتری داشتند. جمدانله فروردین امسال فازهای ۱۸، ۱۷، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ که هرکدام پنج میلیارد دلار صرف آن شده، وارد مدار شده و تماماً توسط پیمانکاران ایرانی انجام شده است. ممکن است مشکلاتی وجود داشته باشد، اما توان پیمانکاران ایرانی در این حد است و در این بستر می‌شود گفت پیمانکاران هم هرزمان با رشد کار کرده‌اند. پارس جنوبی از ۲۰ سال قبل تا به حال پیشرفت عظیمی داشته است. در بخش پیمانکاری اجرایی زمانی برای ۱۰ کیلومتر لوله‌گذاری در دریا مشکل داشتیم و اکنون بیش از دوهزار و ۷۰۰ کیلومتر لوله‌گذاری در دریا انجام داده‌ایم. اکنون از ۲۷ سکو چهار پیمانکار قدر ایرانی داریم که مجزه هستند و کارشان را خوب می‌دانند و با اطمینان کار را به آنها واگذار می‌کنیم.

طرح گفته می‌شود پروژه بالادست پارس جنوبی تا یک سال بعد بسته می‌شود. در بخش میان‌دستی و پایین‌دستی چه خواهید کرد؟

اینکه بخش جنوبی یک سال بعد تمام می‌شود، مربوط به بخش قراردادی است. سال ۹۷ مخزنمان به‌صورت طبیعی شروع به افت فشار می‌کند و باید بتوانیم تمهیداتی برای نگهداشت فوری داشته باشیم و سرمایه‌گذاری عظیمی حدود ۲۰ میلیارد دلار را می‌طلبید که باید بتوانیم همین تولید که قریب به ۷۵۰ هزار بشکه است را در نداریم. تأسیساتمان حداقل برای ۲۵ سال طراحی شده و باید بتوانیم حداکثر تولید را از پارس جنوبی داشته باشیم. بنابراین قرار نیست کارها سال ۹۷ متوقف شود. هرچه افت فشار داریم، باید در دریا متمرکز شویم و بتوانیم جبران کنیم. در نتیجه می‌شود گفت مرحله دو پارس جنوبی از سال آینده شروع می‌شود.

خبر

وزیر صنعت، معدن و تجارت به حاشیه‌های المپیک زمستانی ۲۰۱۸ واکنش نشان داد

قطع همکاری با سامسونگ در صورت عذرخواهی نکردن

● **شرق**: در جریان بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۱۸، شرکت سامسونگ تصمیم گرفت به ورزشکاران حاضر در این المپیک گوشی نوت۸ اهدا کند. اما این هدیه به دلیل اینکه دو کشور ایران و کره‌شمالی مشمول تحریم‌های سازمان ملل هستند، به کاروان اعزامی از سوی این دوکشور تعلق نگرفت. این اقدام سامسونگ با واکنش دست‌کم سه وزیر کابینه ایران مواجه شد. محمد شریعتمداری وزیر صنعت، در واکنش به گزارش‌های منتشرشده درخصوص عدم اهدای گوشی‌های موبایل سامسونگ به ورزشکاران ایرانی در المپیک زمستانی ۲۰۱۸ پیونگ‌چانگ کره‌جنوبی، تهدید کرد که این گوشی را کنار می‌گذارد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت تنها وزیری نبود که اقدام به تهدید سامسونگ کرد. منابع مطلع به خبرگزاری صداوسیما اعلام کردند که محمدجواد آذری جهرمی وزیر ارتباطات قصد دارد در صورت عدم عذرخواهی رسمی سامسونگ، درخواست توقف رجیستری گوشی‌های این برند را به دولت ببرد. محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه نیز در توییتی تهدید کرد که گوشی سامسونگ خود را کنار خواهد گذاشت. به دنبال این اقدام سامسونگ، سفیر کره‌جنوبی نیز به وزارت امور خارجه احضار شد تا مراتب اعتراض ایران به گوش مسئولان این کشور رسانده شود. شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت همچنین در واکنش به رفتار سامسونگ گفت: این جای تعجب است که صادرات گوشی سامسونگ به ایران مشمول تحریم‌ها نشده، ولی هدیه چند دستگاه گوشی به ورزشکاران المپیک ایران با ممنوعیت مواجه می‌شود.

هیکو دولتی نمی‌شود

وزیر صنعت آخر هفته پرکاری را پشت سر گذاشته است. او همچنین در هفتادمین نشست ستاد راهبری اقتصاد مقاومتی استان مرکزی درباره وضعیت هیکو با اشاره به اینکه در این شرکت و خصوصی‌سازی، شرایط مالکیت محرز نبوده و باید شرایط واگذاری به درستی انجام شود، مخالفت خود را با دولتی‌شدن مجد منابع واگذارشده، اعلام کرد. او افزود، باید تدابیری برای واگذاری درست اتخاذ شود.

به گفته وزیر صنعت، معدن و تجارت در همین راستا طبق ماده ۶ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مبنی بر اینکه این وزارتخانه موظف است از ثبت سفارش کالاها، تجهیزات، لوازم و فرآورده‌هایی که احکام این قانون را رعایت نکرده‌اند، جلوگیری کند. قطعاً جلوی ثبت سفارش گرفته خواهد شد، همچنین وضعیت مطالبات شرکت واکن‌پارس از وزارت نفت و نیرو در دولت مطرح خواهد شد.

او یکی از راهکارهای توسعه تولید در واحدهای صنعتی را نوسازی دانست و افزود: در نوسازی صنعتی مشکلات بسیاری در کشور وجود دارد، اما با تسهیلات ۱۸ درصد این امکان میسر نمی‌شود، در کنار تسهیلات طرح رونق تولید تسهیلاتی جهت نوسازی در نظر گرفته شد، اما در استان مرکزی متقاضی این تسهیلات تقریباً صفر بود؛ بر همین اساس باید کمک‌های فنی و اعتباری برای یارانه سود تسهیلات اعطایی به واحدهای تولیدی در نظر گرفته شود که امید است این طرح در مجلس به تصویب برسد و در سال ۱۳۹۷ رونق در نوسازی صنایع حاصل شود.

رشته چهاردهم در تولید فولاد

شریعتمداری ظرفیت تولید فولاد خام در کشور را ۳۳ میلیون تن عنوان کرد. به گفته او ایران جایگاه چهاردهم دنیا در این حوزه را در اختیار دارد. او افزود: امروز ظرفیت تولید صنایع فولاد کشور سالانه ۱۹۴ میلیون تن است که ۱۱۰ میلیون تن به‌واسطه صنایع با بیش از ۶۰ درصد از پیشرفت افزوده و زنجیره فولاد کشور را تکمیل می‌کند و ظرفیت تولید سالانه را به ۳۰۰ میلیون تن و همچنین به جایگاه هفتم جهان می‌رساند.

وزیر صنعت تولید مس و روی در کشور در سال ۵۷ را صفر اعلام کرد درحالی‌که تولید این دو ماده معدنی امروز به‌ترتیب به ۴۰۰ هزار تن و ۴۵۰ هزار تن رسیده است. او گفت: ظرفیت تولید ۱۲۰هزارتنی آلومینیوم کشور امروز به ۵۰۰ هزار تن افزایش یافته است که همچنان زمینه افزایش تولید وجود دارد.

شریعتمداری بیان کرد: در سال ۱۳۹۲ نیز اقدامات بزرگی در کشور انجام شده است به‌طوری‌که زنجیره تولید فولاد اسفنجی از ۱۶ میلیون تن به ۳۰ میلیون تن افزایش یافته است که این افزایش گویای رشد ۵۸درصدی ظرفیت زنجیره تولید فولاد اسفنجی در کشور است که باید تعادل و توازن لازم در این عرصه ایجاد شود.

او یکی از راهکارهای توسعه تولید در واحدهای صنعتی را نوسازی دانست. به گفته وزیر صنعت در نوسازی صنعتی مشکلات بسیاری در کشور وجود دارد، اما با تسهیلات ۱۸ درصد این امکان میسر نمی‌شود، در کنار تسهیلات طرح رونق تولید تسهیلاتی جهت نوسازی در نظر گرفته شد. به‌همین‌اساس باید کمک‌های فنی و اعتباری برای یارانه سود تسهیلات اعطایی به واحدهای تولیدی در نظر گرفته شود که امید است این طرح در مجلس به تصویب برسد و در سال ۱۳۹۷ رونق در نوسازی صنایع حاصل شود.

خبر ویژه

از محل صرفه‌جویی‌ها، ۱۱۰ میلیارد ریال صرف اقدامات عام‌المنفعه شد

سه میلیارد ریال هزینه، ۲۷ مسجد را در حوزه عملیاتی شرکت در راستای ارتقای سطح فرهنگی تعمیر و تجهیز کردیم. او در بخش دیگری به طرح بزرگ احداث شبکه آبرسانی در محدوده جغرافیایی مناطق نفت‌خیز جنوب پرداخت و یادآور شد: در این طرح، سهم شرکت بهره‌برداری نفت و گاز مارون، تأمین ۶۰میلیارد ریال به منظور احداث خط لوله آبرسانی به مناطق محروم حوزه عملیاتی شرکت است.

مهندس جهانگیر پورهنک در پایان، عملکرد شرکت را در حوزه صیانت از محیط‌زیست نیز مثبت ارزیابی کرد و ضمن اشاره به تزریق حدود صددرصدی پساب نمک‌زدایی‌ها به چاه‌های دفعی و بازیافت بیش از ۱۰۷هزار بشکه نفت با دستگاه‌های تفکیک‌گر و فرآورش سیار نفت در شش ماه نخست سال جاری، تأکید کرد: شرکت بهره‌برداری نفت و گاز مارون همواره تلاش کرده است تا در حد امکان و توان، مشکلات مردم عزیز و مجاوران واحدهای عملیاتی خود را مرتفع کند و باز هم در این مسیر به تلاش خود ادامه خواهیم داد.

جاری دست یابیم. او اذعان داشت: فقط در سال جاری، ۱۱۰میلیارد ریال، از محل صرفه‌جویی‌ها که بخش مهمی از آن را مدیون نظام پیشنهادات و ایده‌های خوب همکارانمان هستیم، صرف طرح‌های عام‌المنفعه شرکت شد و در مهم‌ترین طرح، ما در فاصله زمانی هفته دولت تا همین دهه فجر، یعنی در کمتر از شش ماه، شش مدرسه روزآمد را به متراژ ۵۰۰ مترمربع در بخش‌ها و روستاهای پیرامونی واحدهای عملیاتی شرکت احداث و تجهیز کردیم و در چند روز آینده احداث شش مدرسه دیگر را آغاز خواهیم کرد.

مهندس پورهنک ضمن اشاره به تأمین سه دستگاه تانکر آبرسانی برای تأمین آب برخی از مناطق بخش غیزانیه در فصل گرما، تأمین وسایل کمک آموزشی در آغاز سال تحصیلی برای دانش‌آموزان شاغل به تحصیل در حوزه عملیاتی شرکت، حمایت از سه تیم ورزشی حاضر در لیگ‌های مختلف کشور و تأمین روشنایی بخش غیزانیه افزود: به همت بسیج سازندگی شرکت بهره‌برداری نفت و گاز مارون و صرف

در میان شرکت‌های بهره‌بردار تابع شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب، شرکت بهره‌برداری نفت و گاز مارون به‌سبب راهبری عملیات تولید از میادین پیچیده و خاص، جایگاه ویژه‌ای دارد. این شرکت سه میدان بزرگ مارون، کوپال و شادگان را تحت اختیار دارد که وسعتی بالغ بر هزار و ۴۰۰ کیلومترمربع را در مجاورت سه شهر و تعداد زیادی روستا شامل می‌شود. این گزارش پس از مصاحبه با مهندس جهانگیر پورهنک، مدیرعامل این شرکت، تهیه شده است که به عملکرد شرکت در حوزه‌های مختلف در سال ۹۶ می‌پردازد.

مهندس پورهنک در ابتدا ضمن ادای احترام به بنیانگذار انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی(ره) و شهدای انقلاب اسلامی، سی‌ونهمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی را تبریک گفت و افزود: خوشبختانه علی‌رغم مشکلاتی که به‌علت تحریم‌ها بر بدنه صنعت نفت تحمیل شد، توانستیم برنامه تولید را محقق کرده و با تولید روزانه ۵۸۰هزار بشکه نفت، ۶۰۰میلیون فوت مکعب گاز و ۳۵هزار بشکه مایعات ارزشمند گازی و نفت، به اهداف تولیدی خود در سال